

(Sonquidres, Kayser, Kier, Ravn) tror saa meget mere at kunne anbefale en saadan Udsættelse, som den kan finde Sted, uden at man derved forhindrer Nogens Deltagelse i tilkommende Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn. Thi selv om Lovudkastet lige strax ophøedes til Lov, vilde de nye Vælgere ikke være optagne paa Valglisten, og der vilde ikke være Tid til at forandre disse inden det nærmest forestaaende Valg, der efter § 13 i Lov af 23de December 1865 skal foregaa endnu i indeværende Maaned, medens Udsættelsen paa den anden Side ingenlunde behøvede at forhindre de Vælgere, som en ny Lov vilde tilføre, i at deltage i det næste Valg af Borgerrepræsentanter.

Ved en saadan Udsættelse, der altsaa ikke kunde siges at udfyde Sagen til Nogens Skade, vilde man tillige opnaa, at der blev Leilighed til en mere omfattende Belysning af det hele Spørgsmaal, navnlig derved, at Regjeringen tog Sagen i sin Haand. Udvalgets Flertal maa stærkt fremhæve Unsikkerheden heraf, thi medens det paa den ene Side erkjender i al Almindelighed, at det er retfærdigt og billigt, at man forbinder Pligten til at yde Skat med Retten til at deltage i Valget af Kommunens Bestyrelse, i hvis Haand Anvendelsen af de ved Skatten tilveiebragte Midler er lagt, og medens det derfor ønsker, at et saadant Princip slaas fast, saa maa det dog paa den anden Side erkjende, at dette bør ske under en tilbørlig Overveelse af de forskjellige vigtige Forhold, der stærkt paavirkes heraf. Man finder det saaledes naturligt og hensigtsmæssigt, at ligesom Lov om Valg af Borgerrepræsentanter i Kjøbenhavn af 23de December 1865 i det Væsentlige faldt sammen med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelses Udcast dertil, saaledes burde der ved Indførelsen af en gennemgribende Forandring i denne Lov gives Kommunalbestyrelsen Leilighed til at yttre sig derom. Anledning hertil bliver ikke mindre derved, at netop

den Bestemmelse i Loven, som nu foreslaas forandret, er i Overensstemmelse med et Andragende til Indenrigsministeriet i 1863 fra fem Foreninger *) i Kjøbenhavn, hvori man nemlig iblandt andet, udtalte sig for, at Udsættelse til en Indkomst af 500 Rd. maatte træde istedetfor en Indkomststkat af 4 Rd., der ifølge § 24 i Lov af 19de Februar 1861 var den laveste Udsættelse, der gav Valgret.

Det har været Udvalgets Flertal magtpaaliggende saa ubørlig som muligt at paavise den Indflydelse, som Lovudkastet, naar det ophøedes til Lov, kunde udøve paa fremtidige Valg af Borgerrepræsentanter, og derved paa hele Kommunens Bestyrelse; som bekendt vælges nemlig Magistraten af Borgerrepræsentanterne, og Kommunens Embedsmænd dels af disse efter Indstilling af Magistraten, dels af den samlede Magistrat. Efterfølgende Overfugt over Forordningen af Skatteyderne i Kjøbenhavn efter den antagne Indtægt til Beregning af Indkomstskatten for 1871.—72, der er tilveiebragt ved Skattekontorets velvillige Bistand, indeholder Angivelse af Antallet af Skatteydere i de forskjellige Indtægtsklasser, den Skatteindtægt, der svarer til hver af disse Klasser, og den Skat, der i Genhold dertil udbædes af dem, dels for hver enkelt Indtægtsklasse alene, dels for de forskjellige Summer af Indtægtsklasser fra 400 Rd. aarlig Indtægt og høiere op til den største Indtægt. Der er neppe Nogen, som efter at have gjort sig bekendt med denne Overfugt vil paastaa, at dette Spørgsmaal tør afgjøres alene efter en almindelig Betragtning af en naturlig Ret, men, at den tværtimod indeholder en Opfordring til at tage Hensyn til andre Forhold, samtidig, med at man hævder denne Ret.

*) Kjøbenhavns Grundeierforening, den ydenbys Grundeierforening, Haandværkerforeningen, Kommunalforeningen, Arbejderforeningen af 1860.